

покращила свої позиції на 40 пунктів порівняно з минулим роком. В Україні скорочено час на реєстрацію підприємства платником податків та скасовано збір за державну реєстрацію бізнесу.

Для подальшого покращення інвестиційного клімату України актуальним на сьогодні є питання удосконалення правової та організаційної бази для підвищення дієздатності механізмів забезпечення сприятливого інвестиційного клімату й формування основи збереження та підвищення конкурентоспроможності вітчизняної економіки.

Список використаних джерел:

1. Соціально-економічний розвиток економіки України у I півріччі 2016 року. Доповідь – Режим доступу: <http://www.me.gov.ua>
2. Устенко О. «В Украине собственники не хотят помогать своим умирающим банкам» Режим доступу: <http://gordonua.com/news/money/ekonomist-ustenko-v-ukraine-sobstvenniki-ne-hotyat-pomogat-svoim-umirayushchim-bankam-i-nashi-zakony-pozvolyayut-im-eto-delat-164173.html>
3. Doing Business 2016 Режим доступу: <http://www.doingbusiness.org/data/exploreeconomies/ukraine>

Мосійчук І.Б.

студентка,

*Національний університет водного господарства
та природокористування*

ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПІДПРИЄМСТВА

Головним чинником економічного зростання й забезпечення належного місця вітчизняної економіки у світовій економічній системі є ефективне використання інновацій. Відповідно, однією з умов формування конкурентної стратегічної перспективи промислового підприємства стає його інноваційна активність. Адже, підприємства, які формують стратегічну поведінку на основі інноваційного підходу мають можливість завоювати лідерські позиції на ринку, зберегти високі темпи розвитку, скоротити рівень витрат, досягти високих показників прибутку. У зв'язку з цим особливої актуальності набуває розгляд питань щодо інноваційної діяльності підприємств.

Питання формування інноваційного потенціалу підприємств є об'єктом досліджень у таких вчених як Мельник С. І., Татарчук О. Ю. та інших.

Поняття «інноваційний потенціал» стало концептуальним відображенням феномена інноваційної діяльності, яке розгорталося й уточнювалося шляхом методологічних, теоретичних та емпіричних досліджень і отримало розвиток на початку 80-х років ХХ ст. Інноваційний потенціал – це сукупність елементів, необхідних для вирішення певних виробничих проблем, і готовності суб'єкта господарювання до їх вирішення. Погляди щодо трактування цієї категорії не мають значних відмінностей. У більшості джерел інноваційний потенціал характеризується як множина переваг і перспектив які можуть бути реалізовані за цілкового задоволення потреб у сфері інновації [1, с. 99].

Інноваційний потенціал підприємства містить в собі наявні та приховані можливості комплексу ресурсів, включаючи матеріально-технічні, фінансові, трудові, інтелектуальні, інформаційні, інфраструктурні та інші ресурси, щодо створення та впровадження інновацій [3, с. 12].

Можливості підприємств у формуванні інноваційного потенціалу та здійсненні інноваційної діяльності суттєво відрізняються. Вони залежать від кількісних та якісних характеристик інноваційного потенціалу підприємства, його відповідності обраному стратегічному напрямку інноваційного розвитку, перспектив реалізації інновацій в конкретних економічних умовах [2, с. 105].

В економічній теорії представлені наступні елементи структури інноваційного потенціалу підприємства: науково-технічний, виробничий, технологічний, кадровий, мотиваційний, інтелектуальний, інформаційний, комунікаційний, фінансовий та ринковий потенціали [3, с. 13-14].

Отже, структура інноваційного потенціалу представляє собою складну систему, кожний елемент якої має власну характеристику, особливості та відображає основні аспекти суб'єкта господарювання. Тому, кожне підприємство повинно мати свій підхід до її формування.

Інноваційний потенціал підприємства формується під впливом факторів як зовнішнього, так і внутрішнього середовища. Враховуючи, що як продукування, так і впровадження інновацій є важливим джерелом соціально-економічного розвитку підприємств, інноваційний потенціал пропонуємо розглядати крізь призму формування конкурентних переваг підприємства. До факторів зовнішнього середовища віднесено систему державного регулювання інноваційної діяльності та стан ринку інноваційної продукції [2, с. 105].

Величина інноваційного потенціалу визначається потужністю матеріальних та інтелектуальних ресурсів підприємства, які виробнича система спрямовує на інноваційний розвиток. Інновації завжди орієнтовані на ринок, на конкретну потребу споживачів, і тому величина інноваційного потенціалу повинна базуватися на урахуванні взаємодії сприятливих можливостей зовнішнього середовища, потенціалу підприємства і функціональних стратегій його розвитку [2, с. 106].

Стратегія інноваційного розвитку України на 2010-2020 роки визначає формування і розвиток інноваційного потенціалу як необхідну передумову інноваційного розвитку та стратегічне завдання сталого розвитку підприємств, вбачаючи фінансування основною умовою успішного здійснення цих процесів. Враховуючи специфіку, масштаби та особливості цієї діяльності, основним джерелом фінансування мають бути кошти державної фінансової підтримки. Але сьогодні основним джерелом фінансування розвитку інноваційного потенціалу є власні кошти підприємства. Як результат, кількість підприємств, що розробляють та впроваджують інновації, зменшується з кожним роком і становить зараз 12-14%, що менше в 4-5 разів, ніж в країнах – технологічних лідерах [3, с. 17].

Таким чином, інноваційний потенціал є головним засобом збереження конкурентоспроможності підприємства і є невід'ємною частиною підвищення ефективності його функціонування. В свою чергу, інноваційний розвиток суб'єктів господарювання визначає темпи економічного зростання всієї економіки країни та перспективи суспільного розвитку. Тому, необхідним кроком у процесі підвищення рівня інноваційного потенціалу підприємств є їх державна підтримка.

Список використаних джерел:

1. Вікарчук О.І. Інноваційний потенціал: основа розробки стратегії розвитку підприємства / О.І. Вікарчук // Вісник ЖДТУ. Серія «Економічні науки». – 2008. – № 1 (51). – С. 98–106.
2. Мельник С.І. Оцінка складових формування інноваційного потенціалу підприємства / С.І. Мельник // Вісник Хмельницького національного університету. – 2010. – № 5. – С. 103-107.
3. Чмельова О. С., Татарчук О. Ю. Концептуальна основа розвитку інноваційного потенціалу підприємства / О.С. Чмельова, О.Ю. Татарчук // Вісник НТУ«ХП». Серія: Технічний прогрес і ефективність виробництва. – Х.: НТУ «ХП». – 2013. – № 67. – С. 11-18.